

Posudek diplomové práce

Robert Robek   **Pravidla jednání obchodníka s cennými papíry ve vztahu k zákazníkům**

Rozsah diplomové práce Roberta Robka je standardní (více než 60 tiskových stran, které překračují rozsah normostrany).

Diplomant zvolil stále poměrně aktuální téma. Problematika pravidel jednání obchodníka s cennými papíry ve vztahu k zákazníkům sice není nová, její právní úprava nicméně prošla v létě roku 2008 zásadní proměnou. Předmětem práce je přitom z velké části právě analýza této nové právní úpravy.

Náročnost zvoleného tématu lze mít za vysokou. Prameny k němu byly vždy omezené, což platí dvojnásob vzhledem k novelizované právní úpravě. Diplomant musel vycházet především z vlastních poznatků a úvah. V kvalitě práce se to částečně odrazilo, když práci přece jen chybí hlubší teoretické zázemí, zejména pokud jde o systémové souvislosti civilněprávní. Tento nedostatek bylo možné nahradit prakticky jedině prameny zahraničními, ty jsou však v tuzemsku obtížně dostupné. Výtka, že z nich diplomant nečerpal, by tak nebyla zcela spravedlivá.

Práce podává přehledný, uspořádaný a logicky dobře strukturovaný přehled o systému zákonných povinností obchodníka s cennými papíry ve vztahu k zákazníkům, jakož i kategorizaci těchto zákazníků, resp. smluvních partnerů obchodníka. V tomto ohledu práce naplnila cíl, který byl stanoven, resp. jež si diplomant sám vytkl v úvodu díla, a je zřejmé, že to je výsledek diplomantovy samostatné práce. Práce dokládá, že diplomant pronikl do problematiky, o níž pojednává, dobře se v ní zorientoval a porozuměl jejímu systému, významu, původu i praktickým dopadům.

Určitým nedostatkem práce je její značná popisnost. Předložené dílo je především detailním náhledem na systém obchodníkových povinností vůči zákazníkovi. Nezasvěcenému čtenáři v tomto smyslu poskytne základní přehled. Diplomant se sice pokouší také o hlubší zasazení těchto povinností do širšího civilněprávního kontextu problematiky, resp. do systému smluvního práva, obecného i zvláštního (kapitola 3). Je nicméně zřejmé, že to není právě jeho silná stránka. Této části práce lze ostatně vytknout i nejvíce obsahových nepřesností či neúplností. Postrádám např. reflexi § 262 odst. 4 ObchZ, pokud jde o promítnutí právní úpravy spotřebitelských smluv do obchodněprávního vztahu. Polemizoval bych také s diplomantovým tvrzením na str. 14, podle něhož dojde-li ve vztahu obchodníka s cennými papíry k jeho zákazníkovi k porušení právních povinností, „u kterých není možné použít obchodněprávní ustanovení o odpovědnosti za škodu“, bude se režim odpovědnosti řídit občanským zákoníkem. Diplomant do tohoto režimu vtahuje obchodníkovy předmluvní informační povinnosti, ty ale povětšinou konkretizuje zákon o podnikání na kapitálovém trhu, který nakonec rovněž odkazuje na režim obchodního zákoníku. V rovině obecné teorie smluvního práva dále bylo možné zohlednit, že povinnost spravedlivého a čestného jednání obchodníka s cennými papíry vyrůstá na kontextu dobrých mravů, resp. poctivého obchodního styku daného odvětví, jak oba pojmy vymezuje ustálená judikatura. Ani povinnost jednat v nejlepším zájmu zákazníka není ničím jiným než projevem obecné povinnosti loajality, jež je imanentní každému závazkovému vztahu, zde navíc posílena specifickým kontextem pouta mezi oběma smluvními stranami a prostředím, ve kterém je služba poskytována. Z civilistického hlediska nedostatečná je rovněž reflexe důsledků

porušení pravidel jednání. Odpovědnost za škodu není zdaleka jediným z takových důsledků. Bylo by možné uvažovat např. o neplatnosti smlouvy? Úroveň práce na poli civilistickém, resp. obligačním je tak poměrně nízká, což je výsledek trochu zarážející, když úprava povinností obchodníka s cennými papíry ve vztahu k zákazníkům je především zvláštní právní úpravou závazkových povinností jedné strany smlouvy. Uvítám, jestliže se diplomant k uvedeným otázkám vrátí ještě v průběhu ústní obhajoby.

Popisná metoda zpracování tématu také potlačila pokusy o byť jen identifikaci, tím méně vyřešení konkrétních odborných problémů. Práce navozuje dojem, že analyzovaná právní úprava negeneruje výkladové nejasnosti, není a nebude předmětem sporů či aplikačních nesnází. Obávám se, že pravý stav věcí tak ideální není. Přitom právě schopnost poukazovat na podobná úskalí, překládat, popř. předvídat názorové rozpory, právně je analyzovat, zaujímat k nim stanovisko a za pomoci právní argumentace navrhnout případná řešení by měla být diplomovou prací testována.

Formální úroveň práce je naproti tomu slušná. Její grafická úprava odpovídá požadovanému standardu, práce s poznámkovým aparátem rovněž vyhovuje, i když není příliš četná. To ale koresponduje s celkovým nedostatkem odborných pramenů, které se pojí s daným tématem, a nelze je mít diplomantovi za zlé. Z formálního hlediska je nicméně nutno připomenout, že v poznámkovém aparátu není vhodné opakovat plně citace odkazovaných děl, jak činí diplomant. Dobrá je také jazyková i stylistická stránka díla, chyby se v ní prakticky nevyskytují.

Navzdory uvedeným výhradám hodnotím diplomantovu práci jako způsobitou obhajoby i obhajitelnou. Předběžně ji navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře, byť konečný výsledek ponechávám závislý na průběhu této obhajoby. V jejím rámci očekávám přece jen větší důraz na některé z nastíněných obecně civilistických souvislostí.

V Praze dne 23. května 2011

JUDr. Petr Čech, LL.M.